

Å DØ SOM FRØ

Bakgrunnsstoff 1 Sam 2,12–3,18; 13,1-14; Sak 4,1-14; Rom 12,1.2; Fil 2,5-9.

Minnevers “Sannelig, sannelig, jeg sier dere: Hvis ikke hvetekornet faller i jorden og dør, blir det bare det ene kornet. Men hvis det dør, bærer det rik frukt” (Joh 12,24).

Jesu bilde av hvetekornet som dør er en fengslende analogi av vår underkastelse under Guds vilje.

For det første har man fallet. Det kornet som faller fra akset, har ingen kontroll over hvor eller hvordan det faller mot bakken. Det har ingen kontroll med jorden som omgir det og deretter dekker det.

For det andre har vi ventingen. Hvetekornet kjenner ikke fremtiden der det ligger i jorden. Det kan ikke forestille seg hvordan dets fremtidige liv vil bli, for det er bare et hvetekorn.

For det tredje har vi døden. Kornet kan umulig bli noe aks hvis det ikke gir avkall på den trygge og behagelige tilværelsen som korn. Det må “dø”: Kornet må oppgi alt det har vært før det kan bli omformet fra frø til en plante som bærer frukt.

Ukeoversikt **Hvorfor er det så vanskelig å godta Guds vilje hvis vi vet at den er det beste for oss? Hvilket eksempel på underkastelse har Kristus etterlatt oss? Hvordan oppfatter du analogien mellom hvetekornet og vårt liv?**

SØNDAG

Underkastelse til tjeneste

Les Filipperne 2,5-9. Hvilket viktig budskap finner vi i disse versene?

Vår samtid lærer oss at alle bør kreve sin rett. Og slik bør det også være, mye av tiden. Men – som i Jesu tilfelle – kan det hende at Guds vilje ber oss om frivillig å gi avkall på vår rett så vi kan tjene vår Far på måter som vil få evig verdi i Guds rike. Denne prosessen med å gi avkall på dem kan være både vanskelig og ubehagelig og skape forhold som i en smeltedigel.

Se hvordan Jesus gjorde det (*Fil 2,5-8*). I disse versene finner vi tre skritt Jesus tok i sin underkastelse under Guds vilje. Først minner Paulus oss om dette: “Vis det samme sinnelag som Kristus Jesus! (*Fil 2,5*).

For at han skulle kunne frelse oss, gav Jesus avkall på sin likhet med Faderen og kom til vår verden i menneskeskikkelse og med et menneskes begrensninger (*vers 6.7*).

Jesus kom ikke som noe stort og flott menneske, men som tjener for andre (*vers 7*).

Som menneske og tjener levde ikke Jesus et langt liv i ro og mak, men “ble lydig til døden, ja, døden på korset”! (*vers 8*).

På hvilke av livets områder er Jesu eksempel noe vi bør etterligne? Hvordan vil du forklare at det noen ganger er nødvendig å gi avkall på sine rettigheter og likhet med andre hvis dette er

goder vi bør hegne om? Les vers 9. Hvordan kan dette verset bidra til å oppklare hvorfor det er logisk å gi seg inn under Faderens vilje?

Til ettertanke Be om Den hellige ånds visdom og si: **“Hvilke rettigheter er det jeg klynger meg til, men som faktisk kan stå i veien for min underkastelse under Jesu vilje og kallet om å tjene min familie, min menighet og mine omgivelser? I hvilken grad er jeg villig til å tåle besværligheter for å kunne tjene andre bedre?**

MANDAG

Døden kommer før man kjenner Guds vilje

Mange kristne har et oppriktig ønske om å kjenne Guds vilje for sitt liv. “Jeg ville ofret alt for Gud hvis jeg bare kjente hans vilje for mitt liv”. Men likevel hender det at vi blir i villrede om Guds vilje, også etter et slikt løfte. Grunnen finner vi i Romerne 12,1.2. Her viser Paulus oss hvordan vi kan vite hva som er Guds vilje, og han legger vekt på en viktig sak: Vil du kjenne Guds vilje, må du først bringe et offer!

Romerne 12,1.2. Paulus skriver at vi skal bli i stand til å “dømme om hva som er Guds vilje” (*Rom 12,2*) når:

1. Det går opp for oss hva som er “Guds barmhjertighet” mot oss (*vers 1*).
2. Vi bærer oss selv frem som et levende offer for Gud (*vers 1*).
3. Vårt sinn blir fornyet (*vers 2*).

Det er bare idet sinnet fornyes at det virkelig kan fatte Guds vilje. Men denne fornyelsen avhenger av at vi først dør til selvet. Det var ikke nok at Jesus led for oss – han måtte dø. Det forholder seg likedan med oss.

Be Den hellige ånd vise deg områder i livet der du ikke er helt “død”. Hva er det Den hellige ånd vil at du skal oppgi før du kan bli et “levende offer” for Gud?

Når det finnes områder i livet der vi ikke er døde for selvet, lar Gud en smeltedigel gjøre oss oppmerksom på dem. Men vår lidelse skal ikke bare hjelpe oss i kampen mot synden, den gir oss også innsikt i Jesu selvoppofrelse for vår skyld. Elisabeth Elliot skriver dette: “Vi kommer neppe nærmere en forståelse av korset enn når vi oppgir våre inderligste ønsker. ... Gjennom vår egen korsfestelseserfaring, som er langt mindre enn Frelserens, gir oss likevel en viss innsikt i hans lidelser. Alle våre lidelser er et kall til dette fellesskapet.” – Elisabeth Elliot: *Quest for Love* (Fleming H. Revell, Grand Rapids, Mich. 1996), side 182.

Til ettertanke Les og be gjennom Romerne 12,1.2. Tenk over det du må gi avkall på for å bli et offer. Hvordan hjelper dette på din forståelse av Jesu lidelser på korset? Hvordan kan denne kunnskapen gi deg innpass i fellesskapet med Jesus og hans lidelser?

TIRSDAG

Villig til å høre etter

“Da kom Herren og stilte seg foran ham. Han ropte som før: ‘Samuel, Samuel!’ Og Samuel svarte: ‘Tal, din tjener hører!’”
(1 Sam 3,10).

Har det hendt at du har hørt Den hellige ånds lavmælte stemme, men overhørt den? Og så gikk alt galt, og senere tenkte du med deg selv: Å nei, hvorfor hørte jeg ikke etter?

Først forteller Samuel historien om en gammel mann og to fæle sønner som ikke ville høre på Herren og en liten gutt som gjorde det. Gud kom med sterke advarsler, men de som burde ha endret sin ferd, gjorde det ikke.

Les om dem i 1 Samuel 2,12–3,18. Hvilken forskjell er det på dem som hører på Gud og dem som ikke gjør det?

Eli-sønnene var opptatt av andre ting enn det som hørte Gud rike til, og det virker ikke som Eli gjorde mer enn å snakke til sine sønner da han fikk høre hva Gud ville. Sønnene var ikke interessert i å gi seg inn du har Guds vilje. Litt av et motstykke til den unge Samuel!

Charles Stanley viser hvor viktig det er å utvikle åpenhet overfor Guds røst i det han kaller å “sette bilen i fri”. Han sier: “Når Den hellige ånd taler, er det ikke for å formidle informasjon. Han taler for å få en respons. Og han vet at det ikke har noe for seg å foreslå noe som helst så lenge vår egen sakliste opptar så mye av vår oppmerksomhet. I slike tilfeller forholder han seg ofte taus. Han venter på at vi skal bli fri nok til å høre ham og omsider gjøre det han sier.” – Charles Stanley: *The Wonderful Spirit-Filled Life* (Thomas Nelson Publishers, Nashville, Tenn.: 1992), side 179, 180.

Til ettertanke **Hva tror du Stanley mener med å bli “fri nok”? Tenk over din egen åpenhet overfor Gud. Hvilke ting er det som ofte hindrer deg i å være “fri nok til å høre ham og omsider gjøre det han sier”? Hva må du gjøre for å kunne være åpen overfor Guds stemme og bli innstilt på å følge hans veiledning?**

ONSDAG

Selvhjulpenhet

Da Eva syndet i Edens hage, var det ikke bare fordi hun tvilte på Guds ord. Roten til problemet var dette at hun trodde hun var klok nok til å vite hva som var godt og rett for henne selv. Når vi forlater oss på vår egen dømmekraft i stedet for å stole på Guds ord, utsetter vi oss for alle slags problemer.

Historien om Saul avdekker selvhjulpenhetens vei og den tra-

giske utgangen den så ofte får. Samuel salvet Saul til konge (*1 Sam 10,1*). Deretter gav han Saul klare retningslinjer, men Saul hørte ikke på ham.

Les den neste delen av historien i 1 Samuel 13,1-14. Hvordan bidro Saul til sin egen undergang?

Saul tok tre skritt inn på selvhjulpenhetens vei like etter at han var blitt konge. Problemet er at ingen av disse skrittene var gale i seg selv. Men de bar i seg frøene til tragedien fordi de ble tatt uavhengig av Gud. Merk deg rekkefølgen på de skrittene Saul tok:

1. Saul sa “Jeg så” at troppene hans tok til å spre seg og at Samuel ikke var der (*vers 11*). Saul var i en presset situasjon, og med sine egne øyne vurderte han det som skjedde.

2. Saul gikk fra “jeg så” til “jeg tenkte” – at filisterne ville beseire dem (*vers 12*). Det han så med sine øyne formet det han tenkte om situasjonen.

3. Saul gikk fra “jeg tenkte” til “jeg tok mot til meg” – jeg følte meg tvunget til å ofre (*vers 12*). Det Saul tenkte, formet hans følelser.

Dette er noe vi har gjort, alle sammen: Vi tror det vi ser, og så stoler vi på våre menneskelige tankebaner som deretter får oss til å stole på våre menneskelige følelser. Og så handler vi ut fra disse følelsene.

Til ettertanke **Hvorfor var det så lett for Saul å følge sine egne innfall til tross for at Guds klare retningslinjer ennå kimte i ørene? Hvorfor vil vi absolutt selv bestemme når vi vet at vi er skrøpelige og at vår kunnskap er så stykkevis og delt? Hvordan kan vi lære å stole mer på Herrens bud enn på oss selv?**

TORSDAG

Substitutter

Vi så i går at vi kan sabotere vår underkastelse under Guds vilje ved å sette vår lit til egne krefter. Det er også mulig å stole på andre substitutter for Gud. Enkelte drar på handletur for å komme seg i humør når de er nedfor. Noen søker berømmelse når de føler sin utilstrekkelighet. Og når enkelte opplever ekte-skapelige problemer, oppsøker de nærhet og spenning hos andre.

Mye av det vi gjør, kan lette litt på trykket, men det er ikke sikkert at det løser problemet eller lærer oss hvordan vi skal takle situasjonen bedre neste gang. Det er bare Guds overnaturlige hjelp som kan det. Problemet er at vi ofte setter vår lit til substitutter for Gud i stedet for Gud selv.

Her har du tre substitutter vi kanskje bruker i stedet for Gud:

1. Anvender menneskelig logikk eller livserfaringer når vi trenger ny åpenbaring fra Gud.
2. Stenger problemer ute av vårt sinn når vi trenger en løsning fra Gud.
3. Tyr til virkelighetsflukt og unngår Gud når vi trenger samfunn med ham så vi kan få guddommelig kraft.

Sakarja hjelper oss å holde blikket festet på det som virkelig betyr noe når vi fristes til å anvende substitutter. Etter mange års fravær var fangene i Babylon endelig kommet hjem, og de begynte straks å bygge opp templet igjen. Men dette førte til utrolig mye motstand. (Du kan lese om bakgrunnen for dette i Esra 4-6). Så Sakarja kom med sitt oppmuntringsbudskap til Serubabel, som førte an i arbeidet.

Les budskapet i Sakarja 4,1-14. Hva er det Gud mener i vers 6? Hvordan kunne byggeprosjektet påvirkes av Den hellige ånd? Hva lærer dette oss om forholdet mellom Den hellige ånd og det vi foretar oss rent praktisk?

Gud fjernet ikke motstanden mot tempelet, og han sparte ikke Serubabel for å måtte takle den. Gud vil heller ikke spare oss for all motstand. Men når den kommer, vil han kanskje bruke den som en smeltingel der han kan lære oss å stole på ham.

Til ettertanke **Hva er din første tanke når presset øker? Mat? Fjernsyn? Bønn? Underkastelse under Gud? Hva avslører svaret om deg selv og det du trenger å rette på?**

FREDAG

Videre studium

Alfa og Omega, bind 2, side 163-168 (PP:575-580) og 199-206 (PP:616-626).

Underkastelse under Guds vilje henger sammen med å dø bort fra vår egen lyst og ærgjerrighet. Dette åpner veien for at vi virkelig kan tjene andre. Vi kan ikke leve for Gud uten å bli et offer og hele tiden være åpen for Guds røst. Skal vi virkelig kunne legge vår vilje inn under Faderens vilje, må vi innse hvor farlig det er å stole på oss selv og substitutter for Guds ord og kraft. Underkastelse under Guds vilje står sentralt når vi vil leve som Kristus, og Gud vil kanskje tillate smeltingler så vi kan lære å stole på ham.

“Elis forsømmelse er tydelig fremlagt for enhver far og mor i landet. Som følge av hans vanhellige hengivenhet og hans uvilje til å utføre en ubehagelig plikt høstet han sine egensindige sønners urettferdighet. Både faren, som tillot ondskapen, og barna, som utførte den, var skyldige for Gud, og han ville ikke motta noe slakteroffer for deres overtredelse.” – *Barnet i hjemmet* side 268 (CG:276).

Spørsmål til drøftelse

1. Snakk sammen om hvor utrolig det er at Guds Sønn ville komme til vår verden som menneske og dø for vår synd. Hva kan hans eksempel lære oss om hva offer og selvfornektelse for andres skyld innebærer? Vi kan selvsagt ikke gjøre noe til-

svarende, men prinsippet gjelder likevel og bør alltid anspore oss. På hvilken måte kan vi på vårt felt etterligne den underkastelsen og selvoppofrelsen som Jesus viste på korset?

2. Mange synes det virker skremmende å skulle underkaste seg Guds vilje uten å vite hva som kan komme til å skje etterpå. Hvilke råd kan dere gi til en som heller stoler på seg selv enn på Gud? Hva ville dere si for å hjelpe dem å få bukt med redselen for ikke å kjenne – eller være i stand til å kontrollere – fremtiden?
3. Be sammen for mennesker dere kjenner som har vanskelig for å godta Guds vilje, så de kan se at den eneste veien til varig fred er å sette sin lit til Gud. Og hva kan dere i praksis gjøre for disse menneskene så de kan se at de kan gi seg inn under Guds vilje og at hans vei er den beste? Med andre ord: Hvordan kan Gud bruke dere til å hjelpe andre å bli kjent med hans kjærlighet og forstå at han gjerne vil sørge for deres behov?